

[Aksel Larsen.]

økonomiske udvikling, de overenskomster for arbejdsmarkedet, der bliver sluttet, og en hel del andre faktorer, som regeringen tilsyneladende mener den ingen indflydelse har på. Dette er utilfredsstillende, bl. a. fordi det naturligvis vil være meget vanskeligt for arbejdsmarkedet at forhandle, hvis man ikke ved, hvordan vilkårene for prisdannelsen bliver efter den 1. marts, hvor de nye overenskomster skal træde i kraft. Regeringen har jo nok sagt, at nu skaber den ved dette prisstop en prisstabilitet indtil 1. marts, men det hjælper jo ikke arbejderne så meget, hvis prisstabiliteten ikke fortsætter, hvis de ikke har grund til at tro, at prisstabiliteten fortsætter efter 1. marts og igennem de 2 år, som de nye arbejdsoverenskomster formodentlig skal dække. Men dertil kommer, at man må dog antage, at en regering, der kommer og siger: nu laver vi et midlertidigt prisstop, og det skal afløses af en varigere lovgivning, må have nogle ideer om, hvad den vil putte i denne varigere lovgivning. Men dér siger regeringen, at det kan den ikke oplyse. Jeg finder det fuldkommen berettiget, om folketinget forlangte ultimativt af regeringen, at den inden for en vis kortere frist skal forelægge skitse til det lovforslag, der skal afløse denne prisstoplov, og det er der jo også et ændringsforslag fra socialdemokratiet om i betænkningen. Men regeringen har sagt, at det vil den stemme ned, for den vil ikke forpligte sig til noget sådant.

Vi har under udvalgsforhandlingerne — så meget har jeg vist lov til at røbe — tilbudt regeringen, at hvis den blot ville give os et nogenlunde udførligt notat om hovedtankerne i den kommende varigere lovgivning, så ville vi stille os tilfreds. Men regeringen har sagt nej, heller ikke det er den i stand til, og den er ikke engang i stand til at love et sådant notat inden udgangen af november. Ja, så må man have os undskyldt, så er der ikke andet at gøre end at opretholde og stemme for det ændringsforslag, der er stillet af socialdemokratiet om, at regeringen skal komme med et forslag til den varigere lovgivning inden udgangen af november. Men man må forstå, at det er næsten umuligt, hvis man vil optræde ansvarligt, at stemme for en prislov på disse usikre vilkår; man kan ikke være helt til-

freds med loven, og man ved ikke, hvad der skal følge efter.

Hertil kommer, at vi ikke kender noget til den helhed, loven skal passes ind i. Regeringen har en såkaldt 12 punkts plan, og det, der imponerer mig mest ved den, er, at det overhovedet har været muligt at dele statsministerens bløde oplæg af 22. september op i 12 punkter. Det er faktisk imponerende. Men jeg kan ikke finde noget som helst andet konkret i den end prisstoppet. Ja, jeg har godt hørt, at der under den politiske debat i forgårs og i går af regeringspartiernes ordførere er talt meget om regeringens plan, men vi kender ikke denne plan, vi ved ikke, hvad den indeholder. Man kan 100 gange fortælle, at man har en plan, men der er ikke puttet noget som helst andet konkret i den end prisstoploven og så nogle trusler imod den automatiske pristalsregulering.

Vi ved altså ikke, hvad det er for en helhed, regeringen ønsker dette indpasset i, og når regeringen på nuværende tidspunkt siger, at den ikke kan angive biot hovedlinjerne for en kommende varigere lovgivning på priskontrolområdet, fordi den ikke aner, hvilken indkomst- og lønramme der bliver fastsat under overenskomstforhandlingerne, må jeg tillade mig at sige, at regeringen ellers hele sommeren igennem har prælet med, at den nok skulle angive en indkomst-ramme, og hvis organisationerne ikke rettede sig efter den, så skulle de nok få besked om, at det kom de til. Så må regeringen have en forestilling om, hvad den regner med der kommer ud af dette. Den kan ikke være så uvidende, som den nu foregiver at være, og når den så alligevel ikke vil ud af busken og fortælle, hvad den agter at gøre, når den ikke vil give os nogen mere konkret oplysning om, hvad den såkaldte 12 punkts plan i grunden indeholder og betyder, ja, så må vi være betænkelige ved her direkte at tage medansvar for det eneste præciserede i denne plan ved at stemme for det foreliggende lovforslag, selv om vi naturligvis ikke modsætter os det, for selv om jeg har måttet påpege nogle mangler i det, så erkender jeg naturligvis, at uden betydning for at bremse en eventuel prisudvikling vil det ikke være.

Ja, det er vort syn på tingene, og det havde måske været rart, hvis det kunne have været forelagt noget mere klassisk og